

Sygn. akt I KK 356/22

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kapiński

w sprawie R. F.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 24 stycznia 2023 r.,
na posiedzeniu bez udziału stron,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia
Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 3 listopada 2021 r.,
sygn. akt II AKa 275/20, zmieniającego wyrok
Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 16 grudnia 2019 r.,
sygn. akt III K 266/10,
na podstawie art. 532§1 k.p.k. a contrario

postanowił
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego R. F. we wniesionej kasacji wniósł jednocześnie o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 3 listopada 2021 r., sygn. akt II AKa 275/20, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 16 grudnia 2019 r., sygn. akt III K 266/10.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie jest zasadny.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter wyjątkowy i stanowi odstępstwo od zasady określonej w art. 9 § 2 k.k.w. Zgodnie bowiem z treścią tego przepisu orzeczenie staje się wykonalne z chwilą jego uprawomocnienia. Z utrwalonego w tym przedmiocie orzecznictwa Sądu Najwyższego jednoznacznie wynika, że zastosowanie tej instytucji możliwe jest przy jednoczesnym spełnieniu dwóch warunków, to jest wystąpienia sytuacji oczywistej zasadności zarzutów

kasacyjnych oraz wykazania przez wnioskodawcę, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne dla skazanego skutki (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2022 r., sygn. akt II KO 111/21, postanowienie Sądu najwyższego z dnia 19 października 2021 r., sygn. akt V KK 415/21).

Nie przesądzając jednak ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego w przedmiotowej sprawie, zauważyć należy, że argumentacja obrońcy skazanego zawarta w kasacji nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej wadliwości kwestionowanego wyroku sądu odwoławczego. Sąd Najwyższy nie stwierdził także wystąpienia w realiach przedmiotowej sprawy szczególnych, wyjątkowych okoliczności prowadzących do wniosku, że wykonanie zaskarżonego wyroku mogłoby spowodować dla skazanego nieodwracalne, niekorzystne skutki. Za takie z całą pewnością nie można uznać jego wieku oraz stanu zdrowia, do czego odwołuje się obrońca skazanego, wskazując w tym zakresie „szereg istotnych schorzeń, które wpływają na jego codzienne funkcjonowanie”. Powyższe okoliczności mogą stanowić ewentualnie podstawę do ubiegania się o odroczenie wykonania kary albo o udzielenie przerwy w jej wykonywaniu, i nie można ich utożsamiać z przesłankami uzasadniającymi wstrzymanie wykonania orzeczenia w oparciu o przepis art. 532 § 1 k.p.k.

Uwzględniając powyższe Sąd Najwyższy stwierdził zatem, że w stosunku do skazanego R. F. nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532§1 k.p.k., skutkującej wstrzymaniem wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 3 listopada 2021 r., sygn. akt II AKa 275/20, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 16 grudnia 2019 r., sygn. akt III K 266/10.

W tej sytuacji, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.